

Eken i vår skog

Eken är ett ädellövträd som kan se ut på olika sätt. Får eken konkurrera med andra träd om solljuset blir den väldigt hög med grenar som sträcker sig upp mot himlen. Men har den fått växa alldeles själv får den en grov knotig stam med många långa utsträckta grenar. Detta kan vara ett tecken på att omgivningen där den växt upp har varit ett gammalt **odlingslandskap**. Det betyder att förr i tiden har människorna använt området så att det alltid hölls öppet och soligt. De kan ha haft djur som betat i området, använt det som äng för slåtter eller odlat marken.

Ekens frön kallas för ollon. Dessa sprids med hjälp av fåglar och ekorrar som glömt bort var de gömt sitt matförråd. Man använde ekollon förr för att dryga ut kaffe eller mjöl för brödbak.

Gustaf Vasa såg till att plantera ek för framtida bruk och alla ekar tillhörde kungen. Högg man ner eller skadade ek kunde man få dryga böter eller sitta en månad i fängelse på bara bröd och vatten. Detta skydd har gjort att det i Sverige idag finns ekar som är upp mot 1000 år gamla!

Varför är gamla ekar viktiga? Förutom att Östergötlands landskapsinsekt, läderbaggen, älskar gamla ihåliga och ruttnande ekar, så är trädens skrovliga bark perfekt för andra insekter, svampar och lavar. I håligheter i en gammal ek bor bland annat fåglar, fladdermöss och ekorrar. Ekens grova krona lämpar sig också för bobygge. Detta är inte bara unikt för gamla ekar utan även för alla gamla lövträd. Områden med gamla träd är några av de artrikaste som finns.

